

A Pápa és térsége Ipartestület története

Több mint 140 éves múltra visszatekintő közösség, amely a céhrendszer megszűnésétől napjainkig összefogja a térség iparosait és kisvállalkozóit. A testület története hű lenyomata a magyar kisipar átalakulásának, a háborúk és diktatúrák túlélésének, valamint a rendszerváltás utáni újjászületésnek.

Alapítás és a céhrendszer utáni újkorszak (1886–1914)

A pápai iparosság története szorgosan illeszkedik a 19. századi magyar kézműipar átalakulásába.

Pápán 1886. október 1-jén közel 500 önálló iparos fogott össze, hogy megalakítsák a helyi ipartestületet. E lépést az **1872. évi ipartörvény** tette lehetővé, amely feloszlatta a céheket, és modern ipartársulatok, ipartestületek alakítását szorgalmazta. A korábban több mint 400 évig működő céhrendszer a 19. század végére elavult és az ipar fejlődésének gátjává vált. Az ipartestület megalakulását – mint országosan sok helyütt – Pápán is a hagyományos céhes formák megszűnése és az iparosok érdekvédelmi igénye hívta életre.

01

Megalakulás

Az újonnan alakult **Pápa és Vidéke Ipartestület** működését az Ipari Minisztérium által jóváhagyott alapszabály szerint kezdte meg. **Első elnökéül Koczka László szabómestert** választották, aki a kezdeti években összefogta a város mintegy 500 kisiparosát.

02

Érdekvédelem

Koczka László vezetésével az ipartestület fő feladatának a helyi iparosok érdekvédelmét tekintette: küzdöttek a túlzó adóterhek mérsékléséért, vasúti fuvardíj-kedvezményeket harcoltak ki, illetve követelték a képesítés nélküli "kontár" iparosok tevékenységének korlátozását.

03

Betegsegélyező Pénztár

1892-ben létrehozták a testület Betegsegélyező Pénztárát, mely a tagok és alkalmazottaik járulékaik révén segítette a beteg iparosokat. Ez korai példája volt az ipartestületek önsegélyező szerepének.

Bár Pápa a 19. század végéig nem vált ipari központtá – a város viszonylag későn kapcsolódott be az országosan felgyorsuló iparosodásba –, a helyi kisipar és kézművesség jelentős múltat tekintett vissza. Olyan hagyományos szakmák voltak jelen, mint a **fazekasság, asztalosasság, takács-, kékfestő- és kovácsmesterség**, amelyek céhes formában már a 18–19. században is működtek.

A **székház kérdése** hamarosan előkerült: kezdetben az ipartestület a Major utcai Takács-(Kandlich)-féle házban bérelt helyiségeket. Ahogy a tagság és a tevékenység bővült, felmerült egy saját tulajdonú székház igénye. **1914-ben** sikerült megvalósítani ezt a célt: az ipartestület rendkívüli közgyűlése jóváhagyta egy belvárosi épület megvásárlását. Az adásvételt **július 12-én** kötötték meg, mintegy **28 ezer koronáért**. Ez az épület – a mai **Széchenyi utca 4.** szám alatt – azóta is az ipartestület otthona.

Az ipartestület fénykora és megpróbáltatásai (1914–1945)

Az **I. világháború (1914–1918)** kitörése a pápai ipartestület működését is megnehezítette. A frontokra bevonult sok mesterember, a hátszágban pedig nyersanyaghiány és infláció sújtotta a kisipart. Ennek ellenére a testület igyekezett helytállni: háborús segélyeket szerveztek a rászoruló családoknak, és tartották a kapcsolatot a hatóságokkal a kisiparosok terheinek enyhítése érdekében. **1914-ben épp a háború kezdetén megszerzett székház** biztosított központi bázist a háború alatti és utáni újjáépítési munkákhoz.

Háború és forradalmak

A háború utáni forradalmak és a **Tanácsköztársaság (1919)** viharos időszaka alapvetően kérdőjelezte meg a korábbi intézményeket, így az ipartestület működése is akadozott. A proletárdiktatúra alatt az ipartestületek autonómiáját felszámolták, helyükre direkt irányítású szakegyletek kerültek, de ez az időszak rövid ideig tartott. **1920-ban**, a trianoni békét követően, a testület újjászerveződött a régi keretek között.

Fénykor a két világháború között

A **két világháború közti időszak** a pápai ipartestület egyik fénykora volt. Elnökei közül kiemelkedett **dr. Hirsch Vilmos ügyvéd**, aki ügyészként és tanácsadóként segítette a testület jogi ügyeit, valamint **Hajnóczky Béla**, aki hosszú éveken át vezette az egyesületet.

1934-ben Pápán rendezték meg a **Dunántúli Ipartestületek találkozóját**, melyen országos vezetők is részt vettek – jelezve, hogy a pápai szervezet rangot vívott ki magának.

50 éves jubileum – 1936

1936-ban a Pápa és Vidéke Ipartestület fennállásának **50. évfordulóját** ünnepelte. Az év folyamán több jubileumi eseményt szerveztek, csúcspontként **iparos kiállítást és vásárt** rendeztek a városban. Az ünnepségsorozat nyitányaként **Hamuth János polgármester** méltatta az iparosok tudását és a testület hivatását, **dr. Nagy György ipartestületi ügyész** pedig ismertette az öt évtized történetét a díszközgyűlésen.

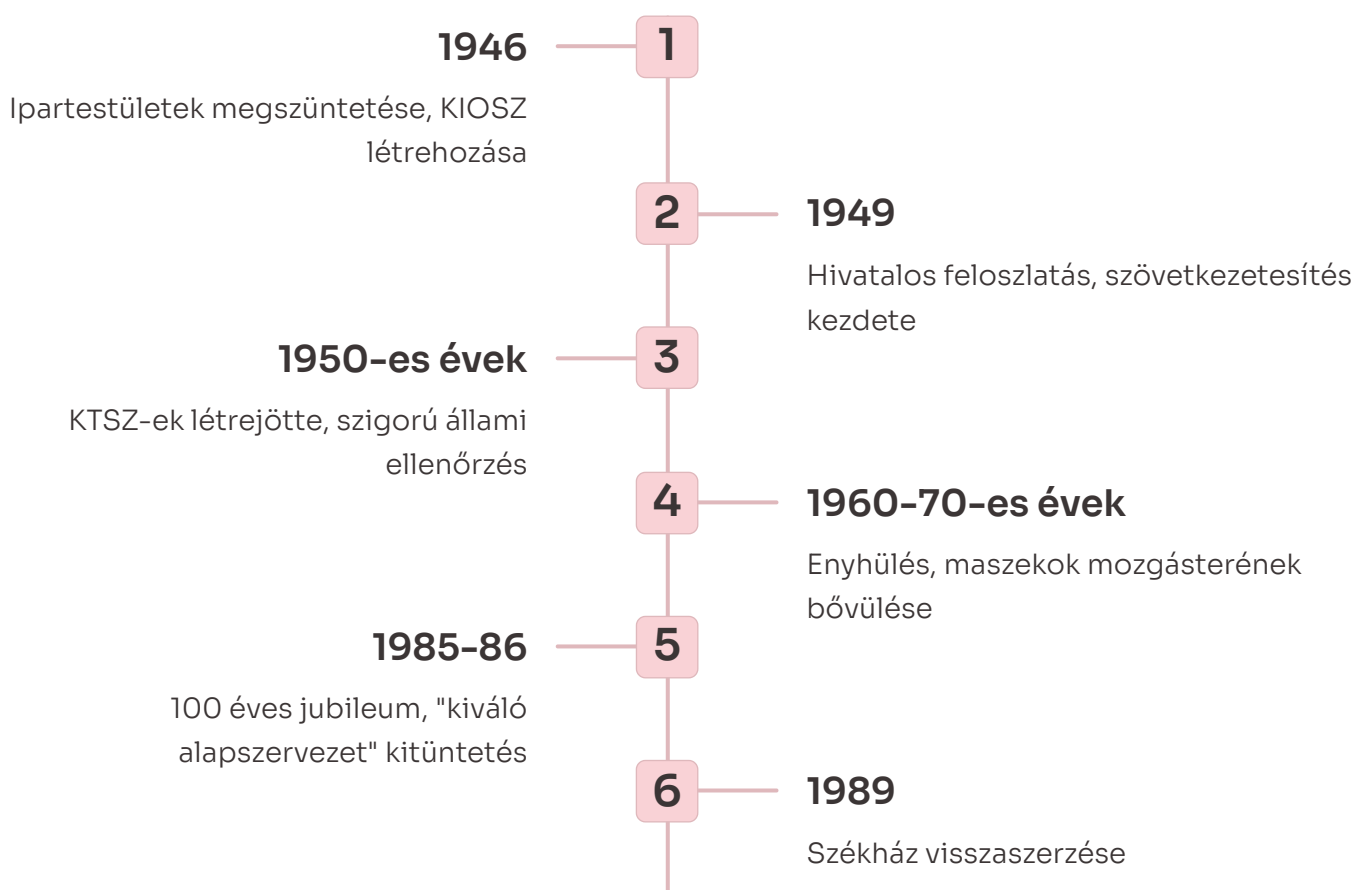
E történeti visszatekintés külön kiemelte, hogy **"a testület első elnöke Koczka László szabómester volt"**, és méltatta **Mészáros Károly** szerepét a megalakulásban. A visszaemlékezés sorra vette a jelentős elnököket is: **Hajnóczky Béla** és **dr. Hirsch Vilmos** nevei emelkedtek ki a későbbi évtizedekből. A jubileum országos figyelmet kapott: a díszközgyűlésen részt vett **dr. Sulyok Dezső országgyűlési képviselő**, **Pap József**, az **IPOK (Ipartestületek Országos Központja)** elnöke, valamint a kereskedelmi és iparkamara, továbbá számos környékbeli ipartestület képviselői is. A nagyszabású ünnepség a **Himnusz** közös eléneklésével és egy **100 terítéses bankettel** zárult a **Griff Szállóban**, demonstrálva az iparos közösség összetartását és társadalmi elismertségét.

A jubileum utáni évben, **1937-ben** jelentős átszervezés történt: az Ipari Minisztérium rendeletére az addig városi hatókörű testületet regionális alapokra kellett helyezni. Ennek keretében jött létre a **Pápa és Vidéke Ipartestület**, amely a város mellett **49 község** iparosságát tömörítette. Gyakorlatilag a környező falvak kisiparosai – kovácsok, bognárok, takácsok, szabók stb. – is a pápai központú testület tagjaivá váltak.

A **II. világháború (1939–1945)** újabb súlyos megpróbáltatásokat hozott. **Pápa városának kisipara és kiskereskedelme a háború alatt jelentős károkat szenvedett.** 1944-ben a bombázások és harcok több műhelyt, üzletet romboltak le. Sok iparosnak nyersanyaghiánnyal, üzemanyag-korlátozással kellett szembenéznie, és a férfi iparosok közül sokan katonai szolgálatot teljesítettek. A háború végére a testület infrastruktúrája és tagsága is megfogyatkozott – többen életüket veszítették, mások hadifogságba kerültek. Ennek ellenére, **amint a front elvonult, az iparosok az elsők között fogtak hozzá a helyreállításhoz.** A romos városban a mesterek – kőművesek, ácsok, lakatosok, villanyszerelők – nélkülözhetetlen munkát végeztek a középületek, üzletek, lakóházak rendbehozatalában.

Az ipartestület feloszlatása és a szocializmus időszaka (1945–1989)

1945-ben, a háború befejezése után Magyarországon új politikai-gazdasági berendezkedés kezdődött. A pápai ipartestület a háború után rövid ideig még működött, igyekezve képviselni tagjai érdekeit az újjáépítés során. Azonban a hatalomra kerülő kommunista párt hamarosan átszervezte a gazdasági érdekképviselőket. **1946-ban** a kormányzat – felülről jövő kezdeményezéssel – rendelkezett az ipartestületek megszüntetéséről, szerepüket egy új, központosított szervezet, a **KIOSZ (Kisiparosok Országos Szövetsége)** vette át. A hagyományos ipartestületeket országszerte feloszlatták, így Pápán is megszűnt a több mint hat évtizede működő testület.

Hivatalosan 1949-ben oszlatták fel a **Pápa és Vidéke Ipartestületet** – addigra az államosítások és a szövetkezetesítés folyamata is felgyorsult. A kisiparosoknak három választásuk maradt: vagy **ipari szövetkezetbe (artelbe)** tömörültek, vagy **állami üzembe** kerültek dolgozóként, esetleg **egyéni kisiparosként** folytathatták – ez utóbbi azonban erős korlátozások és magas adók terhe mellett. A **KIOSZ**, mint "felsőbb" érdekképviselői szerv, irányította a megmaradt magánkisipart, de valódi önrendelkezése nem volt.

A **szocializmus négy évtizede (1949–1989)** alatt önálló ipartestületi élet nem létezett. A kisiparosok – akiket ebben az időben gyakran **"maszek"**-nak neveztek – érdekeit formálisan a KIOSZ képviselte, de a döntések a központban születtek. Az 1950-es években sok pápai kisiparosnak be kellett lépnie valamely **KTSZ-be (Kisipari Termelőszövetkezetbe)**, különben nem kapott működési engedélyt. Így jött létre például a pápai asztalosok, cipészek, fodrászok stb. termelőszövetkezete.

A **'60-as és '70-es években** a gazdaság némi fellazulásával a maszekok mozgástere kissé bővült. A KIOSZ helyi szervezetei tanfolyamokat tartottak, segítettek a szakmunkásképzésben és biztosították, hogy a kisiparosok is hozzájuthassanak bizonyos alapanyagokhoz. A pápai kisiparosok például rendszeresen részt vettek a megyei szakmai versenyeken és kiállításokon, melyeket a KIOSZ patronált.

A **1980-as évek második felében** – a gazdasági reformok és a politika enyhülése idején – a KIOSZ is nyitottabb lett a tagság kezdeményezéseire. **1985–1986-ban** országszerte ünnepelték a kisiparosság **100 éves szervezeti jubileumát**, visszatekintve az 1880-as években alakult ipartestületekre.

📄 **1986-ban** a Pápai KIOSZ-szervezet **"kiváló alapszervezet"** kitüntetést kapott, elismerésül a kisipar érdekében végzett munkájáért. Ugyanebben az évben – a régi alapítás centenáriuma – Pápán **jubileumi iparos termékbemutatót** rendeztek.

A rendszerváltás előtti utolsó években **fontos változás történt a székház sorsában is**. A Széchenyi utcai ipartestületi székházat az állam 1950-ben államosította, így az évtizedekig nem a kisiparosok tulajdona volt. **1989-ben**, a politikai változások idején, visszaigényelték és **visszakapták az épületet** a helyi iparosok. Igaz, ekkor még formálisan KIOSZ néven futott a szervezet, de a vagyon visszaszerzése jelképes lépés volt a függetlenség felé. Az 1989-es tulajdonba visszahelyezés után a pápai iparosok – együttműködve a városi tanáccsal – nekiláttak a leromlott állapotú székház felújításának, hogy méltó otthont teremtsenek a hamarosan újjáalakuló ipartestületnek.

Újjáalakulás és modern kori működés (1990–2000)

1989–1990 fordulóján Magyarországon bekövetkezett a rendszerváltás, és ezzel lehetővé vált a korábban betiltott civil szervezetek újraszervezése. A pápai kisiparosok – élve a lehetőséggel – **1990 nyarán újjáalakították a Pápa és Térsége Ipartestületet**, immár független egyesület formájában. Az alapítók között közel **100 helyi mesterember** volt, akik folytatni kívánták az 1886-ban alapított ipartestület hagyományait és szellemiségét. Az alakuló közgyűlésen megfogalmazták: céljuk a magánvállalkozók érdekeinek védelme, a **"tisztos ipar" becsületének helyreállítása**, valamint a szakmai képzés és utánpótlás támogatása, csakúgy, mint elődeik idejében.

Önkéntes tagság

Fontos változás volt, hogy **megszűnt a kötelező tagság**: míg a KIOSZ idején gyakorlatilag minden működési engedéllyel rendelkező kisiparosnak taggá kellett válnia, az új ipartestületbe már önkéntes alapon lehetett belépni. Emiatt kezdetben – ahogy **Szabó Tibor** egy későbbi interjúban felidézte – a létszám **lecsökkent mintegy 100 főre**.

Szolgáltatásfejlesztés és

Az ipartestület új vezetése ezért **aktív toborzásba és szolgáltatásfejlesztésbe** kezdett: szakmai tanácsadást, jogi segítséget, pályázatfigyelést kínáltak a tagoknak. Ezen erőfeszítések nyomán a '90-es évek második felére a testület létszáma újra növekedni kezdett; **2011-re például közel 300 tagot** számlált a szervezet.

Közéleti szerep

A '90-es években az ipartestület nem csak hagyományos érdekvédelmi munkát végzett, hanem jelentős **közéleti és jótékonyági szerepet** is vállalt. Már **1990-ben** – frissen megalakulva – kezdeményezői voltak a **"Pápa Egészségügyének Javításáért" Alapítvány** létrehozásának.

Ebbe az alapítványba a helyi iparosok pénzt és munkát fektettek, például a kórház osztályainak felújításába segítettek be. Az ipartestület tagjai a következő években több alkalommal **társadalmi munkát** végeztek: festettek és karbantartottak a pápai kórházban, óvodákban, iskolákban, és gyűjtöttek adományokat szűkséget szenvedőknek. Ezzel a testület visszatért ahhoz a hagyományhoz, hogy az iparosok a város megbecsült polgáraiként kiveszik részüket a közösség ügyeiből – ahogyan az 1945 előtt is természetes volt.

A **visszaszerzett székház felújítása** szintén központi feladat volt ebben az időszakban. Az 1990-es évek végére – részben pályázati támogatásoknak, részben a tagok hozzájárulásainak köszönhetően – az épület rekonstrukciójának java megtörtént. **2001-ben** fejeződött be a teljes körű felújítás, amelyet Pápa Város Önkormányzata is anyagilag támogatott. A székház ünnepélyes átadására a **millennium évében, 2000-ben** került sor, majd **2001-ben** kialakították benne az **Iparos Múzeumot**.

2001-ben jelentős személyi változás is történt: az ipartestület élére ekkor került **Szabó Tibor**, fiatal villanyszerelő mester, aki **2001-től egészen 2022-ig** betöltötte az elnöki tisztséget. Vezetésével a testület **stabil növekedési pályára** állt és **új lendületet** kapott.

Kiteljesedés, hagyományápolás és megújulás (2001–2025)

A **21. század elejére** a Pápa és Térsége Ipartestület egyszerre töltötte be a **hagyományos érdekképviselő** szerepét és vált **aktív civil közösséggé**. **Szabó Tibor elnök** vezetésével – aki maga is generációk óta pápai iparos családból származott – a testület nagy hangsúlyt fektetett a **hagyományápolásra**, ugyanakkor alkalmazkodott a modern kor kihívásaihoz.

Iparos Nap

Minden évben megrendezték az **"Iparos Nap"** elnevezésű közösségi rendezvényt, amely egyszerre szolgált szakmai továbbképzésként, családi napként és **jótekonysági bálként**.

Az Iparos Nap bevételeit rendre **jótekonny célra** fordították: támogatták belőle a kórházat, rászoruló iparos nyugdíjasokat

Szakmai előadások

A testület rendszeresen szervezett **szakmai előadásokat** (például vállalkozói ismeretekről, adózási változásokról), és **fórumokat** biztosított a tagoknak az aktuális kihívások megvitatására.

Közösségépítés

Az ipartestület nemcsak szakmai téren aktív, hanem a város közéletében és jótekonyságában is. Tagjai több alkalommal végeztek társadalmi munkát kórházakban, óvodákban és iskolákban.

2011-ben a testület fennállásának **125. évfordulóját** nagyszabású jubileumi iparos nappal ünnepelték meg. A rendezvényen **Szabó Tibor elnök** beszédben foglalta össze a testület történetét 1886-tól, kiemelve a főbb mérföldköveket. Ebben kitért a céhrendszer megszűnésére, a székház 1914-es megszerzésére, a háborús károkra, **1946-ra**, amikor a testületet felváltotta a KIOSZ, majd **1989-90-re**, amikor az ipartestület újjáalakult. A jubileumi beszéd egyenes ívként mutatta be, miként **éledt újjá a szervezet** a nehéz történelmi korszakok után.

Az ünnepségen Pápa város polgármestere, **dr. Áldozó Tamás** is méltatta az ipartestületet, emlékeztetve, hogy **"városunk és az ipar együttélése már a település alapításakor megkezdődött"**, utalva rá, hogy Pápa környékén már a középkorban is iparos falvak (pl. Kovácsi, Takácsi) léteztek. Ez a történelmi távlatú visszatekintés is erősítette a helyi iparos identitást.

125

Évforduló

2011-ben ünnepelték a testület alapításának 125. évfordulóját

300

Tagok

2011-re közel 300 tagot számlált a szervezet

49

Települések

A testület Pápa mellett 49 község iparosságát tömöríti

Elismerések és a 130 éves jubileum

Szabó Tibor két évtizedes elnöksége alatt a testület számos **elismerést** is kapott. **2009-ben** Szabó Tibort **Pro Publico díjjal** tüntették ki, elismerve a közjóért végzett tevékenységét. **2011. március 15-én** – a nemzeti ünnepen – Pápa Város Önkormányzata **Díszoklevéllel** jutalmazta a Pápa és Térsége Ipartestületet a helyi kisiparosok érdekében végzett kiemelkedő munkájáért. Az ünnepi laudáció kiemelte, hogy **"az ipartestület 1990 nyarán alakult, folytatva az 1886-ban alapított testület szellemiségét"**, tagjai pedig nem csak szakmai téren aktívak, hanem a város közéletében és jótékonyágában is. Ez az elismerés egyértelmű visszaigazolása volt annak, hogy az ipartestület – túl a szakmai érdekképviselőn – **a városi társadalom megbecsült pillérévé** vált.

Modern kihívások

A **2010-es években** a testület folyamatosan alkalmazkodott a változó gazdasági környezethez. Tagjai között már nem csak hagyományos kisiparos mesterek (asztalosok, lakatosok, cukrászok stb.) voltak, hanem **modern szolgáltatók, építőipari kisvállalkozók és kereskedők** is.

Új feladatok

Az ipartestület fontos feladata lett, hogy **tájékoztatassa a tagságot** az európai uniós és hazai pályázati lehetőségekről, a jogszabályi változásokról (pl. adózás, kamarai regisztráció), és segítsen a **szakképzés** terén (gyakorlati képzőhelyként, vizsgabizottságokban való részvétellel).

Unger Tamás, Pápa alpolgármestere egy 2016-os jubileumi beszédében úgy fogalmazott: **"az ipartestület összefogja a mikro- és kisvállalkozásokat, folyamatos tájékoztatást ad nekik a különböző pályázati felhívásokról, jogszabályi változásokról. Fontos szerepet játszik az érdekképviselőként is. Elmondható, hogy az ipartestület egy erő a városban."**

2016-ban – a **130 éves jubileumi évben** – az ipartestület elnöke még mindig **Szabó Tibor** volt, aki ekkor már 15 éve vezette a szervezetet. Az évfordulós ünnepségen, melyet a Pápai Szakképzési Centrum Acsády Ignác Szakképző Iskolájában tartottak, Szabó Tibor beszédében hangsúlyozta, hogy a pápai ipartestület fennmaradását **kiváló iparosegyéniségeknek** köszönheti, akik mindig szem előtt tartották a **szakmaszeretetet, az állandó tanulás vágyát és a megrendelők becsületes kiszolgálását**. Az ünnepségen részt vett **Németh László**, az **Ipartestületek Országos Szövetségének elnöke** is, aki országos perspektívába helyezte a pápai testület munkáját. A jubiláló iparosokat – **25, illetve 50 éves mestereket** – díszoklevelekkel, **arany- és ezüstkoszorús mester** címekkel tüntették ki, ami mutatja, hogy a testület egyik fontos funkciója ma is a **mesterség rangjának elismerése és a példaképek állítása** a fiatalok elé.

Vezetőváltások és folytonosság (2022–2025)

2022-ben jelentős változás következett: **Szabó Tibor**, aki **21 évig volt elnök** és a modern kori ipartestület arcának számított, egészségügyi okok miatt lemondott. Hosszú, súlyos betegséget követően **2022 márciusában elhunyt**, aminek kapcsán a testület külön megemlékezést tartott tiszteletére. Szabó Tibor elnöksége alatt az ipartestület nemcsak a helyi gazdaságban, hanem a város közéletében is meghatározó szereplővé vált – az ő érdemei előtt tisztelegve Pápa városa **Díszoklevéllel és Pro Publico díjjal** is kitüntette őt még életében.

Szabó Tibor (2001–2022)

21 évig vezette a testületet, stabil növekedési pályára állította a szervezetet.

Ács Pál (2022–2025)

Aranykoszorús festőmester, a stabilitás és állandóság jegyében vezette át a testületet a pandémián.

Bariska Péter (2025–)

Modern szemléletű, célja a digitalizáció és innováció támogatása a hagyományok megőrzése mellett.

Szabó Tibor távozásával **tisztújító közgyűlésre** került sor **2022 tavaszán**. A tagság bizalmából **Ács Pál festőmester** lett az új elnök. Ács Pál addig a testület alelnöke volt, és szakmai körökben elismert **aranykoszorús mester**, aki régóta tevékenykedett a testületben és számos közösségi projektben (pl. kórházi, óvodai felújításokban) részt vett. **Ács Pál 2022–2025 között** vezette az Ipartestületet. Elnökségét a **"stabilitás és állandóság"** jelszavával kezdte, utalva rá, hogy elődje hagyatékát kívánja folytatni. Irányítása alatt a testület túljutott a pandémia okozta nehézségeken, és újraindította a közösségi programokat. Ács Pál fontosnak tartotta a **fiatal vállalkozók bevonását** és a **hagyományos iparos értékek átörökítését** – így készítve elő a stafétabot átadását a következő nemzedéknek.

2025 májusában a rendes éves közgyűlésen **Ács Pál** lemondott, és a tagság **új elnököt választott**.

Az ipartestület élére fiatalabb, új szemléletű vezető került: **Bariska Péter** személyében.

Bariska Péter a pápai **Épkő-design Kft.** tulajdonosa, **sikeres építőipari vállalkozó**, aki korábban **Veszprém megyében** is tevékenykedett **kapcsolatépítő vállalkozói csoport elnökeként**.

Megválasztásakor (2025. június 1.) kijelentette, hogy **folytatni kívánja elődei munkáját**, de „modern szemlélettel adna új lendületet a testületnek”, és **ambiciózus tervei vannak** a helyi **kis- és középvállalkozások versenyképességének növelésére**.

Bariska Péter víziója

Bariska Péter mandátuma 2 évre szól, de már első nyilatkozataiban jelezte, hogy hosszú távú koncepcióban gondolkodik: célja a digitalizáció és innováció támogatása a kézművesek körében, a fiatal szakemberek megtartása a városban. Ugyanakkor hangsúlyozta a "mesterség becsületének" megőrzését és a közösség összetartását is, hiszen szerinte a hagyomány és innováció együtt biztosíthatja a jövőt és az, hogy az ipartestület még inkább ütőképes érdekképviselőtté váljék. Ebben Gróber Attila Pápa polgármestere is támogatásáról biztosította a testületet.

A testület mai szerepe és jelentősége

Összességében, Pápa és térsége ipartestületének története hű lenyomata a magyar kisipar elmúlt **140 évének**. Volt idő, amikor a céhek hagyományát folytató, virágzó egyesületként működött; átélte háborúk és diktatúrák viharait, küzdött a fennmaradásért; majd a rendszerváltás után újjászületve újradefiniálta szerepét. Mindezen idő alatt a testület **gazdasági és társadalmi küldetése** lényegében változatlan maradt: **összefogni a kézműveseket és vállalkozókat, kiállni érdekeikért, elősegíteni szakmai fejlődésüket, és részese lenni a város közösségi életének**.

Érdekvédelem

A testület képviseli tagjait a hatóságok és döntéshozók felé, küzd a kedvező működési feltételekért és a tisztességes versenyért.

Szakmai fejlődés

Tanfolyamok, előadások, továbbképzések szervezése, mestervizsgák lebonyolítása, fiatal szakemberek támogatása.

Közösségépítés

Üzleti találkozók szervezése, kapcsolatépítés, ismerkedés. A modern kor igényeinek megfelelő színvonalú és tartalmú programok szervezése.

Innováció

Digitalizáció támogatása, pályázati lehetőségek figyelése, modern üzleti módszerek népszerűsítése a hagyományos értékek megőrzése mellett.

A jelmondatuk – **"Isten áldja a tisztességes ipart!"** – több mint száz éve hangzik el minden rendezvényükön, kifejezve azt a büszkeséget és értékrendet, amit a pápai iparosok generációi képviselnek. **A mai Pápa és Térsége Ipartestület** ennek a hagyatékknak az őrzője és továbbadója, miközben **aktív, modern érdekképviseletként** segíti a térség kisvállalkozóit a 21. század kihívásaival szembenézni.

Történelmi örökség

- 140 éves folyamatos hagyomány
- Céhrendszertől a modern vállalkozásokig
- Háborúk és diktatúrák túlélése
- Székház megőrzése és felújítása
- Iparos Múzeum létrehozása

Jövőkép

- Fiatal vállalkozók bevonása
- Digitalizáció és innováció
- Szakképzés támogatása
- Térségi együttműködések erősítése
- Hagyományok és modernség összhangja

Isten áldja a tisztos ipart!

140 év hagyomány, közösség és kitartás

A Pápa és Térsége Ipartestület története bizonyítja, hogy a szakmai tudás, az összetartás és a közösség iránti elkötelezettség generációkon átívelő értékek. Az 1886-ban alapított testület ma is él és virágzik, folytatva elődei munkáját a 21. században.

Irodalmi és történeti források: Babos Petra: 130 éves a Pápa és Térsége Ipartestület – Pápa-Ma.hu, 2016 • Pápai Hírlap, 1936. 50 éves jubileumi beszámoló • Pölöskei Ferenc: Pápa a polgári korszakban (1867–1945) • A Pápai Ipartestület emlékkönyve 1886–1996, szerk. Huszár János • Babos Petra: interjú Szabó Tiborral, Pápa Médiacentrum (2011) • Infopapa hírportál • Veszprémi Napló (veol.hu): Haraszi Gábor – Isten áldja a tisztos ipart! (2024)